

have lyst til, er det immervæk den danske befolkning, der bestemmer, hvorvidt de fire danske forbehold skal være der eller ej, og derfor er den type antydninger i virkeligheden ganske unfair.

Så har jeg en enkelt bemærkning til hr. Keld Albrechtsens svar om ratifikationen af f.eks. udvidelsen med Polen. Det var en bortforklaring, for det er klart, at når man udvider EU med et land, vil der altid ske en justering af procedurerne, f.eks. af grænsen for, hvor stort det blokerende mindretal skal være. Sådan er det nu engang, og derfor var det, hr. Keld Albrechtsen kom frem med, i virkeligheden en prima undskyldning for i fremtiden altid at kunne sige nej til ratifikation af en udvidelse med flere lande.

Og så undrede det mig i øvrigt, at den anden betingelse skal være, at der skal afholdes en folkeafstemning. Det er et interessant synspunkt, for det betyder jo, at hr. Keld Albrechtsen vil blande sig i et andet lands suveræne afgørelser, alt efter hvorledes dets grundlov er sammensat.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Til hr. Keld Albrechtsen: Det, der er det afgørende for Det Konservative Folkeparti, er, at vi får en forsvarspolitisk struktur, der sikrer, at Den Vesteuropæiske Union bliver den europæiske søjle i NATO. Vi vil selvfølgelig gerne styrke den bro, der skal være imellem EU og Den Vesteuropæiske Union, så de forsvarspolitiske drøftelser i EU også kan – hvad skal man sige – føre videre til, at i den udstrækning, man har brug for WEU, bl.a. til den bløde sikkerhedspolitik, kan man bruge WEU. Det har ikke noget som helst at gøre med atomvåbenpolitik, og fru Charlotte Antonsen har fuldstændig ret i, at atomvåben kommer ind i forhold til sikkerhedspolitikken via vores NATO-samarbejde.

Så må jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at det ligger mig meget fjernt at være arrogant, og derfor kan jeg ikke rigtig forstå hr. Thulesen Dahls bemærkninger. Men jeg vil gerne svare på spørgsmålet vedrørende folkeafstemninger. Vi har den opfattelse, at de fire forbehold kun kan fjernes, hvis vi får en folkeafstemning.

I forbindelse med regeringskonferencen ser vi også gerne, at vi får afklaret nogle af de ting, som var uafklarede i 1992 og 1993, bl.a. omkring det forsvarspolitiske samarbejde; at vi også får afklaret det tvivlsspørgsmål, der har været omkring unionsborgerskab kontra statsborgerskab, og at vi finder nogle løsninger vedrørende

det indre og retlige samarbejde, som også vil kunne fungere fremover. Og lykkes det på regeringskonferencen at finde svaret på de spørgsmål, som til dels var uafklarede i 1992 og 1993, må det også være rimeligt, at vi siger til den danske befolkning: Her er så resultatet. Det er noget, der vil pege fremad, og nu må I så tage stilling til, om Danmark skal deltage som fuldgældigt medlem på de pågældende områder.

Vedrørende en folkeafstemning om selve, hvad kan man sige, substansen i regeringskonferencen, må det jo også afhænge af slutresultatet. I hvilken udstrækning vil det betyde traktatændringer, og i hvilken udstrækning vil det komme i konflikt med den danske grundlov osv.? Det er klart, at i den udstrækning, hvor resultatet giver nogle konfliktsituationer, så vil er nødt til at tage en folkeafstemning, vil vi gerne have en folkeafstemning. Men hvis det er sådan, at der ikke sker noget, er vi altså ikke i den situation, at vi skal sige: Jamen vi skal bare kaste det hele ud til en folkeafstemning. Vi kender nemlig godt taktikken. Taktikken er salami-metoden. Hvis man ikke kan få Danmark ud af EU med ét skrald, ønsker Enhedslisten, at vi stille og roligt skal slices ud skive for skive, og den politik er vi modstandere af.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Kent Kirk har opfattet tingene korrekt. Enhedslisten ønsker at skære den ene skive efter den anden af Unionen, indtil der ikke er nogen Union tilbage, og det har vi aldrig lagt skjul på.

Hvad angår spørgsmålet om afstemningen om Sveriges tiltrædelse, lå der i lovens bemærkninger en tilkendegivelse af, at man skulle forhandle om ændringer af stemmevægtene.

Det vil vi ikke acceptere. Vi vil ikke stemme for, at man dér skal starte forhandlinger om en styrkelse af unionsmagten. Den sammenkædning får man os ikke til at stemme for. Det er meget enkelt.

Jeg synes, hr. Ove Fich talte udenom, da jeg stillede det afgørende spørgsmål: Hvis Danmark under forhandlingerne på regeringskonferencen bliver isoleret – jeg stillede ikke et spørgsmål om en efterfølgende folkeafstemning; jeg stillede et spørgsmål om Danmarks eventuelle isolering under forhandlingerne på regeringskonferencen, og det var også det spørgsmål, hr. Kent Kirk rejste – og de andre lande kræver en undtagelse ophævet eller indskrænket, vil den danske regering så i den forhand-